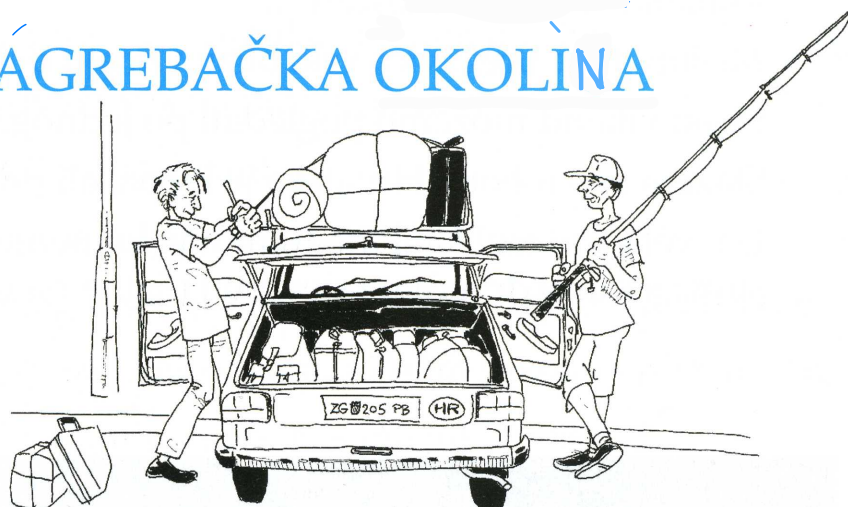

Sek

ZÁGREBAČKA OKOLINA

I. SITUACIJA

Ivan: Paul, tvôj je áuto ũdoban i ðosta veľik. Ima ðovôljno mĕsta za svĕ.

Inga: Kad smo mi vitke, zar nĕ Ana?

Ana: Nĕ treba da se hválimo. Ráðije glĕðajte prirodu káko je lépa.

Paul: Ja môram glĕðati ^{da glĕðam} ^{cer: pát} cĕstu, a vi mi pričajte štá je zanimljivo.

Ana: Ôve gôðine jĕsen je ðivna. Pôglĕðajte koliko je lišća već pálo.

Inga: Ímaš právo. Gránje je već ^{sásvim} (pôsve) gôlo, a u grmlju su sámo ptice.

Ivan: Já višĕ vôlim prôleće, kad íma zĕlenog lišća i cvĕća.

Ana: U ôvim šumama nĕma kámĕnja káò u Dálmácii.

Inga: Ja vòlim òve pejzáže, slični su našima u Àustriji.

Ana: Mèni govoriš! Ja dòbro znàm kàko je kod tèbe.

Ivan: U blizini Zàgreba ìma lépih stàrih dvòraca: Brèzovica, Miljana, Tàbor, Tràkošćan ...

Inga: Mislim da je Brèzovica vrlo blizu i ìmaju dòbar restòran.

Ana: Svàki vikend mòžemo pògledati po jèdano, štà mislite?

Inga: Slàžem se s tòbom. Hrvàtska je lépa, ali pùna kòntrasta.

Ana: Da, vèlika je rázlika izmeðu mòra i kàmènja na jùgu, te šùma s pùno drvēća na sèveru i nizina na istoku.

II. SITUACIJA

Inga: Mèni se sviđaju ovi krajòlici, iako vòlim i mòre.

Ana: A mèni je pòtrebno da se nègde zaustavimo!

Paul: Èvo nas u Brèzovici; predlāžem vam da stānemo.

Ivan: Mòže. Pòzivam vas na piće, ja ćāstim.

Ana: Vidi, vidi, što smo galāntni!

Inga: Naš vòzač je sigurno žèdan, a njèga ništa nè pitamo.

Paul: Svè je u rèdu, imamo vrèmena koliko žèlite. Nè žūri nam se.

Inga: Mòžemo li razglèdati dvòrac? Žèlim ^{da saznam} saznati višè o njèmu.

Ivan: ^(da) Zašto nè, nādam se da će nas pūstiti u obilazak.
Èvo pròspekta.

Ana: Mòmci, mi dèvòjke idemo prvo na jedno mèsto.
Čèkajte nas!

Paul: Šè dnimo ispred dvòrca, još je dōsta tōplo.

Ivan: Mòžemo ^{da narūčimo} narūčiti piće.

Paul: Čèkājmo dèvòjke, mōramo ^{da ih pitamo} ih pitati šta žèle.

Ivan: Imaš prāvo, nè mōžemo znāti za njih.

Paul: Èvo ih!

Ivan: Čèkali smo vas! Šta žèlite ^{da pōpijete} pōpiti?

